

Development of Learning Activities of Performance Skills in Onson Sad Ban Phaeng Traditional Dance for Matthayomsuksa 3 students through Harrow's Instructional Model

Jariya Unbao¹, Pippayawat Pantasri² and Samarn Ekkapim³

Received	Reviewed	Revised	Accepted
14/03/2563	07/06/2563	08/06/2563	09/06/2563

Abstract

This research aimed to develop learning activities of performance skills in Onson Sad Ban Phaeng traditional dance for Matthayomsuksa 3 students by using Harrow's Instructional model to meet efficiency criterion, to investigate students' performance skills in Onson Sad Ban Phaeng traditional dance, and to study the students' satisfaction towards learning activities in the performance skills. The subjects consisted of 30 Matthayomsuksa 3 students studying in the second semester of the academic year 2019 at Khwao Rai Suksa School. The instruments used in this study were learning activity plans, evaluation form of performance skills, and satisfaction questionnaire on learning activities. The statistic used for data analysis were percentage, mean and standard deviation. The research findings revealed that the learning activities of performance skills in Onson Sad Ban Phaeng traditional dance with the efficiency set (E_1/E_2) equals 81.18/90.32, higher than the required index of 80/80, the mean score of the students gained after using the learning activities was 17.95 which was 89.76 percent with 1.25 standard deviations, and student's satisfaction on the learning activities was in overall rated "highest" ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.38).

Keywords: Onson Sad Ban Phaeng Traditional Dance, Harrow's Instructional Model.

¹ Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University, E-mail: Jariya.wnbao@gmail.com

² Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University, E-mail: Jariya.wnbao@gmail.com

³ Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University, E-mail: Jariya.wnbao@gmail.com

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow

จรรยา อันบัว⁴ พิทยวัฒน์ พันธะศรี⁵ และสมาน เอกพิมพ์⁶

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow ที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพงของนักเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง กลุ่มที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเขวไร่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.18/90.32 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.25 คิดเป็นร้อยละ 89.76 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพงโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.38)

คำสำคัญ: การฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง, รูปแบบการเรียนการสอนของ Harrow

⁴ ครูศษสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

⁵ อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

⁶ อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทนำ

หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นเป้าหมายและมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของผู้เรียนในการพัฒนาไปสู่มาตรฐานที่กำหนด มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพโดยมุ่งหวังให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา รวมถึงมีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล เพื่อการแข่งขันในยุคปัจจุบัน หลักสูตรสถานศึกษายึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง สาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น และสาระสำคัญที่หลักสูตรสถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานและสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะประกอบด้วย 3 สาระการเรียนรู้ คือ ทศศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ ซึ่งสาระการเรียนรู้แนวนาฏศิลป์มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง เพราะนาฏศิลป์เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย ที่ควรอนุรักษ์ สืบสานและถ่ายทอดให้ชนรุ่นหลังได้รู้ได้เห็นคุณค่านาฏศิลป์ (Khwa Rai Suksa School, 2018 : 35)

นาฏศิลป์ไทย เป็นศิลปะแขนงหนึ่ง ที่นับว่ามีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก ที่จะแสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย เนื่องจากศิลปะการร่ายรำของไทยจัดเป็นประณีตศิลป์ที่มีลักษณะเฉพาะตัว มีความงดงามละเอียดละไม ยากที่จะหาศิลปะการร่ายรำของชาติอื่นเสมอเหมือนนับเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่าที่คนไทยทุกคนพึงรู้พึงศึกษาและภาคภูมิใจหวงแหนไว้เป็นสมบัติของชาติสืบไป (Fine Arts Department, 2000 : 3) สำหรับนาฏศิลป์พื้นเมือง หมายถึง ศิลปะการแสดงร่ายรำ ฟ้อนต่าง ๆ ที่นิยมเล่นกัน หรือแสดงกันในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะสภาพแวดล้อม ความเชื่อ ศาสนา ภาษา อุปนิสัย วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนแต่ละท้องถิ่น ซึ่งนาฏศิลป์พื้นเมืองของไทยแบ่งเป็น 4 ภาค และแต่ละภาคจะมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันไป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางนาฏศิลป์ในปัจจุบันมีวิธีการจัดการเรียนที่หลากหลายเพื่อให้สามารถพัฒนาด้านทักษะปฏิบัติ และการงานอาชีพ ผู้สอนจึงต้องคิดแสวงหาประยุกต์รูปแบบการสอนที่แปลกใหม่ ได้รับความสนใจ คิดค้นหาความรู้ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเกิดจากการคิดแก้ปัญหาไตร่ตรองข้อมูล ในเรื่องการเรียนการสอนโดยเน้นทักษะ (Molee Srisanyong, 2001 : 32) การเรียนการสอนโดยเน้นทักษะกระบวนการปฏิบัติ นั้นเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สภานาฏศิลป์) (Office of Academic and Educational Standards. 2004 : 11)

นักเรียนโรงเรียนเขวไร่ศึกษา ตำบลเขวไร่ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 เบื้องต้นพบว่านักเรียนขาดทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์

ที่ชัดเจน สวยงาม เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อตอนทำไม่ได้ จึงส่งผลให้ไม่มีความสุขในการเรียน นอกจากนี้สถานศึกษาขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถด้านนาฏศิลป์โดยตรง ทำให้ไม่กล้าแสดงท่าทางให้นักเรียนดู เนื่องจากเกรงว่าจะไม่ถูกและไม่เป็นไปตามแบบแผน ครูผู้สอนส่วนใหญ่จึงใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบบรรยาย ไม่เน้นการปฏิบัติ จึงส่งผลให้นักเรียนไม่ได้รับการฝึกทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์ ไม่เข้าใจความหมายของท่ารำ จึงทำให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถด้านการแสดงนาฏศิลป์ต่ำกว่าเกณฑ์ของโรงเรียน และส่งผลให้คะแนนทางการเรียน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในปีการศึกษา 2561 ภาคเรียนที่ 1 ผลการเรียนเฉลี่ย 3.04 และภาคเรียนที่ 2 ผลการเรียนเฉลี่ย 3.17 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนต้องมีผลการเรียนเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และผลคะแนนทดสอบ LAS วิชาศิลปะพื้นฐาน มัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ค่าเฉลี่ย 43.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.08 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ต้องมีค่าเฉลี่ย 50 ขึ้นไป (Khwa Rai Suksa School. 2018 : 37) นอกจากนี้หลักสูตรสถานศึกษามีจุดเน้น วัด บ้าน โรงเรียน มีความสัมพันธ์กันจึงได้นำนโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์(OTOP) ที่มีแนวทางในการสร้างความเจริญแก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยมีการผลิตหรือการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นได้กระจายความรู้สู่เยาวชนในโรงเรียน ซึ่งชุมชนบ้านแพง ตำบลแพง อำเภอกอสมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นหมู่บ้านหนึ่งที่อยู่ในเขตบริการของโรงเรียน มีการผลิตสินค้า(OTOP) ที่เป็นผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเสื้อหรือสาด ยังต้องการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้สาระที่ 3 สาระนาฏศิลป์ นั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการปฏิบัติทางด้านนาฏศิลป์ในลักษณะการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างมีลีลาที่อ่อนช้อยงดงาม ดังนั้นการสอนนาฏศิลป์จึงจำเป็นต้องมีหลักการเรียนรู้โดยเฉพาะ เพื่อทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมอาจกำหนดเป็น 5 ขั้นตอนสำคัญ คือ 1) ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายเข้ากับจังหวะให้คล่อง 2) ฝึกลักษณะการรำรำเบื้องต้นที่ละท่า พร้อมทั้งนำไปประกอบเพลงง่าย ๆ 3) ฝึกการใช้ภาษาท่านาฏศิลป์แสดงความหมายความรู้สึก และบุคลิกาภาพ 4) ฝึกการรำประกอบเพลงง่าย ๆ สั้น ๆ ให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก 5) ฝึกการรำหรือการแสดงที่เป็นการแสดงง่าย ๆ สั้น ๆ เช่น รำวง รำเพลงปลุกใจ (Wiwat Petsri, 2009 : 19) อย่างไรก็ตาม รูปแบบการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของ Harrow ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติ โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น คือ ขั้นตอนที่ 1 การเลียนแบบ เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องสังเกตการกระทำที่ผู้เรียนทำได้ ผู้เรียนจะสามารถบอกขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ ได้ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เป็นการให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น

ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งผู้สอนหรือทำตามคำสั่งผู้สอนเขียนเอาไว้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งผู้เรียนอาจจะทำได้ไม่สมบูรณ์แต่จะได้ประสบการณ์การลงมือปฏิบัติและค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งจะเกิดการเรียนรู้และจะนำมาปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการกระทำถูกต้องสมบูรณ์ (Precision) เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนจนสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่มีคำสั่งหรือแบบอย่าง ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการแสดงออก (Articulation) เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้นจนกระทั่งสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์ได้อย่างคล่องแคล่วรวดเร็ว และมีความมั่นใจ ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) ขั้นนี้ผู้เรียนจะกระทำสิ่งนั้น ๆ อย่างสบาย ๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย (Tisana Khammani, 2002 : 243 อ้างอิงจาก Harrow 1972 : 96-99)

ดังนั้นการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติมีความสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะปฏิบัติเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำการฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง ที่เป็นการแสดงในรูปแบบหนึ่งที่ผู้วิจัยต้องการนำเสนอผลงานผลิตภัณฑ์ จากสื่อหรือสาดที่มีความมีชีวิตจริงดงามของคนในชุมชนบ้านแพง ตำบลแพง อำเภอกอสมุฬชัย จังหวัดมหาสารคาม การฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง มีท่ารำที่คิดประดิษฐ์ขึ้นที่ทันสมัยแต่ยังคงแบบแผนการฟ้อน มีจังหวะสนุกสนาน มีคุณค่าทางด้านร่างกาย (Physical Values) คุณค่าทางสังคม (Social Values) คุณค่าทางวัฒนธรรม (Cultural Values) และคุณค่าทางด้านนันทนาการ (Recreational Values) และจะทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ รู้จักการวางแผนงานอย่างเป็นขั้นตอนเกิดการพัฒนาด้านกระบวนการเรียนการสอน

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงแก้ไขโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของ Harrow มาเป็นแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าว คือ การนำหลักแนวคิดการจัดการเรียนรู้จากทักษะปฏิบัติของ Harrow มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยมีรูปแบบ 5 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก และขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้นผู้เรียนจึงเกิดความรู้ ความเข้าใจและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ว่าคะแนนทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไปและต้องการให้ผลคะแนนสอบ LAS เพิ่มขึ้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดประเด็นในการพัฒนานักกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ทางการเรียนที่อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ของโรงเรียน ให้สูงขึ้นและหวังว่าผู้เรียนจะเกิดความพึงพอใจการพัฒนา

กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow สามารถนำไปแสดงในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและนอกโรงเรียนได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะที่มีประสิทธิภาพ E1/E2 กำหนดเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow

สมมติฐานการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow นักเรียนมีความรู้ความสามารถด้านทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีกลุ่มประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเขวไร่ศึกษา ตำบลเขวไร่ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จำนวน 5 ห้อง 228 คน สำหรับกลุ่มที่ศึกษาในการวิจัย คือ นักเรียนในชุมนุมนาฏศิลป์จำนวน 30 คน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเขวไร่ศึกษา ตำบลเขวไร่ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26

ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพงและความพึงพอใจ

เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

1. แผนกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพ่อนอนซอน
สดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow 5 ขั้นตอน จำนวน
6 แผน 12 ชั่วโมง

2. แบบประเมินทักษะปฏิบัติพ่อนอนซอนสดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow

3. แบบสอบถามความพึงพอใจการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพ่อน
นอนซอนสดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow แบบ
มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพ่อนอนซอน
สดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow ตามเกณฑ์ 80/80
สถิติที่ใช้ ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

2. วิเคราะห์ผลประเมินทักษะปฏิบัติพ่อนอนซอนสดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow

3. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติพ่อนอนซอนสดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้กิจกรรมทักษะปฏิบัติพ่อนอนซอน
สดบ้านแพง สำหรับ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow เท่ากับ
81.18/90.32 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์แผนการเรียนรู้กิจกรรมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสถาบัน
แพง สำหรับ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของ คะแนน
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)	120	97.42	4.62	81.18
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)	20	17.84	0.92	90.32

จากตารางที่ 1 พบว่า การวิเคราะห์แผนการเรียนรู้กิจกรรมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสถาบันแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow จำนวน 30 คน ได้ E_1/E_2 เท่ากับ 81.18/90.32 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากการสังเกตระหว่างทำการเรียนการสอนเมื่อใช้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของ Harrow นักเรียนจะมีความสนใจ มีความกระตือรือร้น มีความสุขในการฝึกทักษะปฏิบัติ

2. ผลการประเมินทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 17.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.25 คิดเป็นร้อยละ 89.76

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 (n=30)

รายการประเมิน	คะแนนทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ หลังเรียน (คะแนนเต็ม 20)			คะแนนทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ หลังเรียน(คะแนนเต็ม 20)		
	จากผู้สอนคนที่ 1			จากผู้สอนคนที่ 2		
	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
1. การเคลื่อนไหว	17.84	0.93	89.19	18.06	0.63	90.32
2. ลีลาท่ารำ						
3. ความพร้อมเพียง						
4. กล้าแสดงออก						
ค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (RAI) 2 คนเท่ากับ 0.98						
ค่าคะแนนเฉลี่ยผู้สอน 2 คนเท่ากับ 17.95						
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผู้สอน 2 คนเท่ากับ 1.25						

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์จากผู้สอนคนที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.84 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.19 คะแนน และจากผู้สอนคนที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.06 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.32 คะแนน และค่าความสอดคล้องของผู้ประเมิน 2 คนเท่ากับ 0.98 คะแนน ดังนั้นนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 17.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.25 คิดเป็นร้อยละ 89.76 จึงส่งผลให้การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์หลังเรียนการให้คะแนนของครูผู้สอนทั้งสองมีความใกล้เคียงกัน

3. ความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาด บ้านแพง ตามแนวคิดของ Harrow ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.81 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.38

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อน
ออนซอนสาด บ้านแพง ตามแนวคิดของ Harrow (n=30)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ผู้สอนได้ชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ ให้ ความรู้ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพงได้ อย่างชัดเจน	4.93	0.25	มากที่สุด
2	เนื้อหาสาระน่าสนใจ นำไปใช้ประโยชน์ ได้	4.60	0.50	มากที่สุด
3	ท่ารำ ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพงเข้าใจ ง่าย	4.67	0.55	มากที่สุด
4	การฝึกปฏิบัติท่ารำเข้าใจง่าย	4.90	0.31	มากที่สุด
5	มีการนำฝึกปฏิบัติทุกท่ารำ	4.70	0.47	มากที่สุด
6	นักเรียนมีความสุขในการปฏิบัติท่ารำ	4.80	0.41	มากที่สุด
7	นักเรียนชอบการฝึกปฏิบัติแบบแบ่งกลุ่ม	4.83	0.38	มากที่สุด
8	นักเรียนได้เรียนรู้การใช้ว๊ยะศีรษะ มือ เท้า ในการแสดง	4.90	0.31	มากที่สุด
9	มีการนำสาดประดิษฐ์พื้นเล็กมาใช้แสดง	4.77	0.43	มากที่สุด
10	นักเรียนพอใจต่อคะแนนที่ได้จาก กิจกรรมการเรียนรู้	4.97	0.18	มากที่สุด
รวม		4.81	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ
ปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิด
ของ Harrow ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.81 และมีค่า
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.38 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันค่อนข้าง
สูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด จำนวน 10 รายการ
รายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากที่สุด อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนพอใจต่อคะแนนที่ได้จากกิจกรรม
การเรียนรู้โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.97 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.18
อันดับสองได้แก่ ผู้สอนได้ชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ ให้ความรู้ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพงได้อย่าง

ชัดเจนโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.93 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.25 และอันดับสาม ได้แก่การฝึกปฏิบัติทำท่าเข้าใจง่าย, นักเรียนได้เรียนรู้การใช้วียะศีรษะ มือ เท้า ในการแสดงโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.90 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.31 รายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยที่สุด ได้แก่ เนื้อหาสาระน่าสนใจ นำไปใช้ประโยชน์ได้โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.60 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นั่นคือการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการฝึกปฏิบัติก่อนเรียนโดยรวมร้อยละ 81.18 และหลังเรียน โดยรวมร้อยละ 90.32 โดยผู้วิจัยได้ฝึกทักษะปฏิบัติ 5 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 การเลียนแบบ เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องสังเกตการกระทำที่ผู้เรียนทำได้ ผู้เรียนจะสามารถบอกขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ ได้ คือ ครูนำเสนอเนื้อหาเรื่องฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง และให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ฝึกปฏิบัติตามครูผู้สอนในชุดการแสดง ฟ้อนออนซอนสาดบ้านแพง ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง คือ ครูผู้สอนให้ศึกษาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ในใบความรู้และลงมือปฏิบัติท่าทั้ง 23 ท่าท่า ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนการเรียนรู้ 12 ชั่วโมง เรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ด้วยตัวเองอาจฝึกบ้างแต่จะทำให้ผู้เรียนค้นพบปัญหาต่าง ๆ และจะนำมาปรับปรุงขั้นตอนที่ 3 ขั้นการกระทำถูกต้องสมบูรณ์ คือ ครูผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติโดยมีครูผู้สอนจับท่าท่า และผู้เรียนฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ จนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการแสดงออก คือ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่าท่าได้ถูกต้องสมบูรณ์ได้อย่างคล่องแคล่วรวดเร็วและมีความมั่นใจ ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ คือ ผู้สอนให้ผู้เรียนได้แสดงออกท่าท่าที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติมา ได้แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติตามศักยภาพของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายในท่าท่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ Umaree Nasomtong (2016 : 145) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ท่าประกอบเพลงไทยสากล (รางวัลของครู) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนการกุศลวัดหนองแวง พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.32/85.04 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนน ระหว่างเรียนของนักเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 81.32 ของ

คะแนนเต็มและคะแนนเฉลี่ยของ คะแนนหลังเรียนเท่ากับร้อยละ 85.04 ของคะแนนเต็ม สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Maliwan Notesiri(2008, น 102-103) ได้สร้างชุดการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 84.86/83.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pimpilaporn Wankham (2010 : 101-102) ได้ศึกษากิจกรรมการเรียนรู้ สารนาฏศิลป์ เรื่อง เชื้อสานกระดัง มีประสิทธิภาพ 88.78/91.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสถาบันแพง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 17.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.25 คิดเป็นร้อยละ 89.76 ซึ่งมาจากผู้สอนคนที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.84 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.19 คะแนน และจากผู้สอนคนที่ 2 มีคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 18.06 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.32 คะแนน และค่าความสอดคล้องของผู้ประเมิน 2 คน เท่ากับ 0.98 คะแนน โดยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแบบประเมินและเกณฑ์คะแนนชนิดของเกณฑ์การให้คะแนน (Chatsiri Piyapimonsi, 2001 : 93-105) ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติ การหาประสิทธิภาพแบบ Scoring Rubric คือเกณฑ์การให้คะแนนที่ถูกพัฒนาโดยครูหรือผู้ประเมินที่ใช้วิเคราะห์ผลงาน การประเมินผลงานของนักเรียนจะมี 2 ลักษณะคือ ผลงานที่ได้จากกระบวนการของนักเรียน และกระบวนการที่นักเรียนใช้เพื่อให้เกิดผลงาน ชนิดเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Holistic Rubrics เป็นเกณฑ์การให้คะแนนผลงานหรือกระบวนการที่ไม่ได้แยกส่วนหรือแยกองค์ประกอบการให้คะแนน คือจะประเมินในภาพรวมของผลงานหรือกระบวนการปฏิบัติ จึงส่งผลให้การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์หลังเรียนการให้คะแนนของครูผู้สอนทั้งสองมีความใกล้เคียงกัน และอาจเป็นเพราะหลังการเรียนการสอน นักเรียนมีความรู้และเข้าใจในการฝึกปฏิบัติมากขึ้น เป็นการทบทวนสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนรู้มาบ้างแล้วและเมื่อทำการประเมินทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์หลังเรียนจึงได้คะแนนสูงขึ้น และเนื่องจากผู้วิจัยได้นำหลักแนวคิดการจัดการเรียนรู้จากทักษะปฏิบัติของ Harrow Tisana Khammani (2002 : 243-244 ; อ้างอิงจาก Harrow , 1972 : 96-99) ได้กล่าวถึง รูปแบบการเรียนการสอนของ Harrow คือ การจัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้น โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ดังนั้นการกระทำจึงเริ่มจากการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ไปถึงการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อย่อย ลำดับขั้นดังกล่าวได้แก่การเลียนแบบ การลงมือกระทำตามคำสั่ง การกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ การแสดงออกและการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ ซึ่งผู้เรียนย่อมจะรับรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่าขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้แล้วให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งที่ผู้สอนเขียนไว้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้และปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการกระทำ การกระทำที่ถูกต้อง แม่น ตรง พอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสามารถทำได้ในขั้นนี้

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนกระทั่งสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่น และด้วยความมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ อย่างสบาย ๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติโดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย

3. ความพึงพอใจต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสถาบันแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow โดยการศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วทำการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ฉบับ มี 15 ข้อ ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องโดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) รายข้อที่ผ่านคือ ตั้งแต่ 0.6-1.00 ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ประเมินความพึงพอใจในครั้งนี้เพียง 10 ข้อ และได้ใช้โครงสร้างแบบสอบถามของ Boonchom Srisa-ard (2011 : 121) ได้กล่าวถึง โครงสร้างของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุดในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสถาบันแพง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.81 คะแนนและมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.12 คะแนน นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด จำนวน 10 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากที่สุด อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนพอใจต่อคะแนนที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้โดยมี

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.97 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.18 อันดับสองได้แก่ ผู้สอนได้ชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ ให้ความรู้พื่อนออนซอนสาดบ้านแพงได้อย่างชัดเจนโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.93 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.25 และอันดับสาม ได้แก่ นักเรียนมีความสุขในการฝึกปฏิบัติทำร่ำ,นักเรียนได้เรียนรู้การใช้ว้ยวะศิริชะ มือ เท้า ในการแสดงโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.90 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.31 รายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยที่สุดได้แก่ เนื้อหาสาระน่าสนใจ นำไปใช้ประโยชน์ได้โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.60 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50 จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะเรียนพบว่ามีความกระตือรือร้น มีความสุขในการฝึกปฏิบัติและมีความภูมิใจในความสามารถของตนที่ปฏิบัติทำร่ำได้ สอดคล้องกับทฤษฎีความพึงพอใจของ Narumon Meechai (1992 : 15) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติ และความรับผิดชอบนั้น ๆ ด้วยใจรัก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pharaphat Chumsotr (2008 : 194) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะนาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์สร้างสรรค์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เนื่องด้วยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์พื่อนออนซอนสาดบ้านแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow เน้นทักษะปฏิบัติ สิ่งสำคัญประการหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน คือ นอกจากคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแล้ว ครูผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดความรู้ทำร่ำนับเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย เพราะตามหลักการของกระบวนการเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติแนวคิดของ Harrow ทุกขั้นตอน ฉะนั้นความสามารถของผู้สอนย่อมเป็นจุดสำคัญจุดหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ประสบความสำเร็จตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.2 การนำแนวคิดทักษะปฏิบัติของ Harrow ไปใช้ จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในองค์ประกอบการสอนด้วย เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ว่าทางสถานศึกษานั้น ๆ มีความพร้อมหรือไม่และตัวผู้เรียนมีความพร้อมหรือไม่ ในการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ขั้นตอนต่าง ๆ ในการเรียนการสอนสามารถปรับหรือยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัย การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนออนซอนสถาบันแพง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ Harrow ให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนในระดับชั้นที่ใกล้เคียงกัน เช่นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

References

- Boonchom Srisa-ard. (2011). *Introduction research*. 9th edition. Bangkok : Suree Wittayasan.
- Chatsiri Piyapimonsi. (2001). *Statistics: definition and types*. [Online]
<http://www.watpon.com/Elearning/stat1.htm>. [10 August 2020]
- Fine Arts Department. (2000). *Fundamentals of Thai Dramatic Arts*. Bangkok: Fine Arts Department.
- Harrow, A. (1972). *A Taxonomy of the Psychomotor Domain: A Guide for Developing Behavioral Objectives*. New York: Longman.
- Khwa Rai Suksa School. (2018). *A summary report of academic results*. Mahasarakham: Kosum Printing.
- Maliwan Notesiri. (2009). *Creation of teaching kits for the development of basic dance skills, grade 5. Master of Education Thesis (Curriculum Development and Teaching): Udon Thani Rajabhat University*.
- Molee Srisanyong. (2001). *Lesson plan for the course of aesthetics in dance and performing arts*. Mahasarakham: Rajabhat Maha Sarakham University.
- Narumon Meechai. (1992). *Satisfaction in the performance of teachers under the Office of Primary Education, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province*. Master of Education Thesis (Educational Administration): Burapha University.
- Office of Academic and Educational Standards. (2004). *Guidelines for learning management according to the core curriculum of basic education 2008*. Bangkok: Printing House, The Agricultural Cooperative Assembly of Thailand.

- Pharaphat Chumsotr. (2008). *Educational innovation development, "The effect of using the traditional dance skills practice", "The subject of creative dance", the art learning group, Mathayom Suksa 1, Bang Chan School (Pluem Wittayanusorn)*. Master of Education Thesis: Bangkok University.
- Pimpilaporn Wankham. (2010). *Organizing a learning activity on the topic of "Sheng San Kradong" Grade 4, Ban Chiang Pheng School based on the concept of Davies*. Master of Education Thesis (Curriculum Development and Teaching): Mahasarakham University.
- Tisana Khammani. (2002). *Teaching style: multiple choices*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Umaree Nasomtong. (2016). *The Development of Learning Activity for Enhancing Performance-Skill in Dramatic Arts on The Invention of Stylistic Dancing Movements with The Song in Learning Area of Arts for PrathomSuksa 6 Students*. Master of Education Thesis (Curriculum Development and Teaching): Rajabhat Maha Sarakham University.
- Wiwat Petsri. (2009). *THE DEVELOPMENT OF AN INSTRUCTIONAL MODEL OF DRAMATIC ARTS TO ENHANCE CREATIVE THINKING FOR PRIMARY LEVEL 2 STUDENTS*. Ph.D. thesis: Burapha University.